

10 de març del 2012: constitució de l'Assemblea Nacional Catalana

L'abril de l'any passat es va dur a terme la Conferència Nacional per l'Estat Propi. Es va iniciar, doncs, un nou projecte, aquest cop sense la participació activa dels partits polítics, amb l'objectiu d'aglutinar el moviment per la independència sobre la base de la participació activa i individual dels ciutadans. Gairebé ha passat un any i podem dir que la iniciativa està tenint un gran ressò a tot el territori de parla catalana.

El moviment s'ha organitzat en 10 regions territorials. En el cas d'Osona, ha permès que la comarca, juntament amb el Ripollès, quedés configurada en la regió 8a, la qual cosa respecta els lligams territorials naturals i no fa cas dels imposats políticament, com és el fet de separar les dues comarques, una a la Catalunya Central i l'altra, al Gironès. És una llàstima, d'altra banda, que no haguem pogut aconseguir la unió entre la Garrotxa, el Ripollès i Osona, perquè la independència també l'hem de treballar des de la coherència territorial, però ja és un pas que l'Assemblea no acati la divisió territorial avalada pels polítics.

El fet és que a Osona ja s'han constituït les assemblees locals de Vic, Manlleu, Tona, Roda de Ter, Calldetenes, Folgueroles, Balenyà, Taradell, Sant Julià de Vilatorrada, Santa Eulàlia de Riuprimer, Malla i Gurb, així com quatre de territorials: la del Bisaura, que agrupa Sora, Sant Quirze de Besora, Santa Maria de Besora, Montesquiu i Vidrà; la de la Vall del Ges, que agrupa Torelló, Sant Vicenç de Torelló i Sant Pere de Torelló; la del Voltreganès, que agrupa Sant Hipòlit de Voltregà, les Masies de Voltregà i Santa Cecília, i la del Cabrerès, que agrupa L'Esquirol, Rupit i Tavertet També se n'ha constituït una de sectorial de Joves d'Osona. Això representa una part molt important dels municipis osonencs, concretament 23, entre els quals hi ha els de més pes demogràfic.

S'ha de saber valorar, per tant, la gran tasca informativa, de coordinació, de participació voluntària, de conscienciació i de mobilització col·lectiva de les persones que participen en l'Assemblea, perquè ha permès la penetració en molts sectors socials i, sobretot, ha tornat la il·lusió a una part de la població independentista, que dubtava que l'acció exclusiva dels polítics com a camí cap a la independència. Ara se'ns obre la possibilitat de participar-hi al marge de dels partits polítics. Cal reconèixer, d'una banda, que el repte és molt gran, però també que és una gran oportunitat per a la societat civil que no es pot desapropiar. Ha arribat el moment de deixar de banda les excuses i de treballar per arribar a ser lliures.

Fins avui s'ha treballat sobre la base de dos documents aprovats en la Conferència Nacional per l'Estat Propi: la declaració fundacional i el full de ruta.

El dia 10 de març del 2012 culminarà una nova etapa del procés cap a la INDEPENDÈNCIA de CATALUNYA amb l'acte de constitució de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC - MxI).

Serà el dia en què s'aprovaran els documents definitius, amb l'objectiu de tenir un moviment consolidat i una base social sòlida el mes de setembre del 2014, data fixada, en principi, per aconseguir la independència.

L'Assemblea Nacional Catalana és una organització unitària i transversal, formada per persones convençudes que l'única manera de sobreviure com a poble és amb la creació d'un estat propi. Per tant, tots els que lluitem per aquest objectiu estem cridats a participar-hi, independentment de la sensibilitat política.

Ja sabem que no serà fàcil, que des d'Espanya no ho facilitaran (només faltaria!), però són molt més preocupants les traves que es posaran des de Catalunya, així com les que han posat fins ara els partits que fan una política autonomista, és a dir, la majoria. Ara bé, és l'única sortida que tenim i cal aprofitar l'embranchida dels darrers anys, en què la situació s'ha plantejat de manera oberta i sense escarafalls. Justament ara s'ha sabut, mitjançant el baròmetre del

Centre d'Estudis d'Opinió, que el 44,6% d'enquestats votaria a favor de la independència i només el 24,7%, en contra.

Durant els mesos previs a la constitució de l'assemblea, hem pogut comprovar que el fet de reunir persones de posicions polítiques tan diverses no és una tasca senzilla i que la transversalitat costa de mantenir, de vegades. Però això no és més que la conseqüència lògica de molts anys de desunió independentista. Ara és el moment de deixar de banda les diferències i lluitar per la idea comuna de construir un país. Per molt difícil que sigui, s'han d'acabar les capelletes i hem de prioritzar la necessitat d'unificar esforços i de respectar les opcions polítiques, sempre que no desvirtuïn el projecte o es vulguin imposar sobre el treball unitari. La creació de l'ANC com a moviment unitari de la societat civil fa que ens complementem en el camí cap a la INDEPENDÈNCIA, cap a la construcció d'un estat propi dins del marc de la Unió Europea. Si no és així, haurem fet un altre pas en fals.

Només amb la unitat podrem assolir l'objectiu. Ja no podem acotar més el cap i fer veure que aquí no passa res. Ara és el moment i les dades estadístiques així ho avalen.

Josep Cullell

Membre del Consell Assessor d'Osona per la Independència